

Guia per als professors

Col·legi Jesús, Maria i Josep

SANT JOSEP MANYANET

Apòstol de la Família

Tremp (Pallars Jussà)

El Pare Josep Manyanet va néixer a Tremp, Pallars Jussà, el dia 7 de gener de 1833. Tremp és una ciutat petita de la província de Lleida, situat a la Conca que porta el seu nom, "Conca de Tremp", una planura extensa a la vora del riu Noguera Pallaresa, en els contraforts del Pirineu lleidatà. Es una terra dura, amb un clima rigorós a l'hivern i càlid a l'estiu.

L'origen d'aquesta ciutat prové del segle IX. N'hi ha restes d'un castell que pertanyia al Comtat de Pallars i una església basílica molt bonica, amb una talla colossal de la Mare de Déu Davall de Flors d'estil gòtic. Allí es troba la pila baptismal d'estil gòtic en la qual va ser batejat el nen Josep Manyanet i Vives.

A prop de Tremp es va construir l'embassament del Noguera Pallaresa, el primer realitzat a Catalunya a començaments del segle passat, i que augmenta la prosperitat dels camps de Tremp amb la construcció de dos canals per regar.

La família de Josep Manyanet

Els pares de Josep Manyanet van ser Antoni Manyanet i Bonaventura Vives. Josep va ser el novè i darrer fill del matrimoni. Treballaven al camp i no tenien massa terra de conreu. La vida era molt dura i difícil per poder mantenir una família nombrosa.

El més difícil va ser quan va morir el seu pare. Josep Manyanet només tenia 20 mesos. Aleshores, va ser la mare, dona forta i emprenedora, qui va aconseguir portar endavant la família.

La vida de Josep Manyanet va restar molt marcada per la vida de família a casa seva: la convivència amb els seus germans i germanes, l'austeritat, la disciplina, el treball, la pobresa... Una vida barrejada d'alegries i penes que varen deixar una impronta molt especial en la personalitat de Josep Manyanet.

Baptisme

Com era costum a l'època, va ser batejat el mateix dia del seu naixement. Varen fer una senzilla i alegre festa i li posaren per nom Josep Joaquim. La bona llavor va caure en terra bona. Més tard, aquesta llavor va anar creixent i va donar un gran fruit.

Els primers anys de la vida de Josep Manyanet

La seva mare era molt piadosa i, tota vegada que vivien molt a prop de l'església, cada dia hi anava a visitar la Mare de Déu de Valldeflors i amb ella hi anava també el petit Josep. Una vegada, la mare el va oferir a la Mare de Déu perquè el tingués sota la seva protecció i fes d'ell un gran apòstol. Josep Manyanet va veure la Mare de Déu i aquella experiència l'acompanyarà tota la seva vida.

Quan tenia sis anys va començar a anar a l'escola del poble. No tenia pas tants llibres com en teniu vosaltres, i els havia de tractar molt bé perquè no era fàcil comprar-ne d'altres.

La Primera Comunió

Encara no havia fet els vuit anys quan va fer la Primera Comunió. El varen preparar el senyor mestre i un capella del poble que era molt amic de la família i els ajudava en el que bonament podia. Es deia Valentí Lledós.

A partir de la Primera Comunió anava a missa cada dia, feia d'escolanet i cantava. Ajudava també als capellans a les misses i en allò que podia.

Estudis a Barbastre

El capellà Valentí Lledós se'n va adonar que Josep Manyanet tenia moltes qualitats per a l'estudi i va parlar amb els escolapis de Barbastre perquè pogués continuar allí els seus estudis. Josep era pobre i havia de treballar per pagar-se els estudis. Feia la neteja, ajudava al menjador i a la porteria i feia diversos treballs mentre els companys estudiaven o feien festa.

Existeix un "petit diari", escrit per ell mateix, complint ordres del seu director espiritual, i sorprèn, si més no, la serietat amb que organitza la seva vida: horari detallat, pla de vida i actes religiosos, hores de dedicació als estudis i relació amb els companys.

En acabar cada curs havia de fer uns exàmens orals sobre les diverses matèries. El programa comprenia cinc cursos i era molt fort. Cada estiu tornava a Tremp a fer les vacances amb la seva família. Es reunia també amb els seus amics, els explicava el catecisme i berenaven junts.

La Confirmació

Quan tenia 16 anys i feia el quart curs d'estudis superiors a Barbastro va rebre el Sagrament de la Confirmació. Al seu diari va escriure: "Acabes de rebre el Sagrament de la Confirmació, que és una altra gràcia que t'ha fet el Senyor. Ja estàs confirmat i armat soldat de Jesucrist i això t'obliga a lluitar sempre contra les temptacions de l'enemic i fer-te cada dia més digne de l'amor de Déu i de la seva Santíssima Mare Maria".

Estudis de filosofia a Lleida:

Havia decidit fer-se capella i es va traslladar a estudiar Filosofia a Lleida. No hi havia lloc al Seminari i va haver d'allotjar-se a casa d'uns amics i treballar per pagar-se els estudis. Donava classes particulars, i feia encàrrecs i feines domèstiques. Els estudis de Filosofia es feien en tres cursos i Josep Manyanet va treure una nota mitjana de notable als dos primers cursos i excel·lent al tercer curso

La Seu d'Urgell: nou seminari per estudiar Teologia

Abans de ser ordenat capellà havia d'estudiar sis cursos de Teologia. El bisbe Caixal obria de nou el Seminari de la Seu d'Urgell i en 1853 Josep Manyanet es traslladà allí per prosseguir els seus estudis. Josep Manyanet era molt estudiós i, com sempre, seguia amb les mateixes dificultats econòmiques per poder seguir endavant en els seus estudis. Va ser aleshores quan el va conèixer el bisbe Caixal i el va cridar a viure al Palau com a ajudant. D'aquesta manera podia pagar-se els estudis amb el seu treball i es preparava per a la vida. Va ser ordenat sacerdot l'any 1859, quan tenia 26 anys.

La seva principal obra

L'obra més genial de Josep Manyanet va ser dedicar tota la seva vida a la formació de les famílies, principalment mitjançant l'educació dels nens i joves. L'educació és el treball més important que existeix, doncs ajuda els nens i nenes a madurar i a ser homes i dones. Ell, però, ho feia per un motiu especial: volia que aquests nens i joves formessin el dia de demà la seva pròpia família segons el model de la Sagrada Família de Natzaret.

I és que a Natzaret hi va viure Jesús, el Fill de Déu. Era un nen com els altres nens del seu temps que creixia, s'enfortia, era entenimentat i ajudava els seus pares en els treballs de casa. Maria, la Mare de Jesús, era una dona senzilla i molt bona. Sempre va dir si a la voluntat de Déu i va acompanyar Jesús fins als moments més difícils de la seva vida. Josep, a qui Jesús deia pare, era fuster i treballava molt per tirar endavant la seva família.

"UN NATZARET A CADA LLAR"

El Pare Manyanet volia que totes les famílies s'assemblessin a la Sagrada Família i que visquessin més unides. Per això el seu lema era "un Natzaret a cada llar". Això vol dir que el pare s'assembla a sant Josep, la mare a Maria i els fills a Jesús.

El Pare Manyanet va morir el 17 de desembre de 1901 a Sant Andreu, al nostre Col·legi. El Papa Joan Pau II el va declarar Beat el dia 25 de novembre de 1984, després que un Tribunal estudiés i aprovés un miracle que el Pare Manyanet va fer a una senyora d'aquí de Sant Andreu. Estava molt malalta, per morir-se i de cop es va posar bé, després de pregar molt i bé al Pare Manyanet.

El dia 16 de maig de 2004 el mateix papa Joan Pau II el va declarar Sant, després que un Tribunal aprovés un nou miracle atribuït a la intercessió del pare Manyanet.

El Pare Manyanet, amb el desig que totes les famílies fossin més bones cada dia, com la Sagrada Família, va obrir moltes escoles perquè els nens i joves poguessin educar-se bé i formar famílies cristianes. Per això, va fundar dues congregacions: una de monges i una altra de religiosos capellans perquè continuessin la seva obra en favor de les famílies, dels nens i dels joves.

Un complement gegant de la seva preocupació pastoral és el Temple de la Sagrada Família que s'aixeca a la nostra ciutat. Ell va ser l'inspirador i va promoure la seva construcció.

Va escriure també molts llibres i va fundar la revista "La Sagrada Família" que rebeu a casa vostra.

Va morir aquí, al Col·legi Jesús Maria i Josep que ell havia fundat el 1877, i les seves despulles es troben en una urna a la capelleta de la nostra església. Podem visitar-la i també pregar i demanar l'ajuda de Sant Josep Manyanet.

Avui hem après algunes coses noves, coneixem una mica més aquell que va fundar la nostra escola, que va viure i morir a Sant Andreu i que segueix present espiritualment entre nosaltres. Com el Pare Manyanet, també nosaltres hem de ser cada dia més bones persones i més bons cristians.

Barcelona, Sant Andreu, desembre de 2005.